De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 83

43. årgang

4. april 2000

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 699/2000 af 3. april 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 700/2000 af 3. april 2000 om levering af fiskerivarer som fødevarehjælp 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 701/2000 af 3. april 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1222/94 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I** 6

Kommissionens forordning (EF) nr. 702/2000 af 3. april 2000 om fastsættelse for marts 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 703/2000 af 3. april 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 704/2000 af 3. april 2000 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 12

Kommissionens forordning (EF) nr. 705/2000 af 3. april 2000 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 706/2000 af 3. april 2000 om ændring af importtold for korn 16

Kommissionens forordning (EF) nr. 707/2000 af 3. april 2000 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 19

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2000/262/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 20. juli 1999 om Italiens påtænkte statsstøtte til skibsværftet INMA gennem det offentlige holdingselskab Itainvest (tidligere GEPI)** [1] *(meddelt under nummer K(1999) 2532)* 21

2000/263/EF:

★ **Kommissionens henstilling af 20. marts 2000 om ændring af henstilling 98/511/EF om samtrafik på et liberaliseret telemarked (Del 1 — Samtrafiktakster)** [1] *(meddelt under nummer K(2000) 651)* 30

Berigtigelser

★ **Berigtigelse til Rådets afgørelse 2000/139/EF af 14. februar 2000 om beskikkelse af en tysk suppleant til og et tysk medlem af Regionsudvalget (EFT L 47 af 19.2.2000)** 35

DA

[1] EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 699/2000
af 3. april 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 [2], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
[2] EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	143,9
	204	94,3
	999	119,1
0707 00 05	068	130,6
	628	149,6
	999	140,1
0709 90 70	052	100,6
	204	44,2
	999	72,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	67,1
	204	37,9
	212	50,7
	220	28,7
	624	55,7
	999	48,0
0805 30 10	052	35,3
	220	72,1
	600	74,1
	999	60,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,7
	400	83,6
	404	85,7
	508	78,6
	512	92,6
	528	88,6
	720	66,3
	804	105,9
	999	86,0
0808 20 50	388	71,6
	512	69,6
	528	71,3
	999	70,8

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 700/2000
af 3. april 2000
om levering af fiskerivarer som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden [1], særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarehjælpen ud over fob-stadiet.

(2) Som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere fiskerivarer.

(3) Disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp [2]. Det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bilagene anførte modtagere, skal der i Fællesskabet tilvejebringes fiskerivarer efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.

[2] EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23.

BILAG

PARTI A og B

1. **Aktion nr.:** 84/99 (parti A); 85/99 (parti B).

2. **Modtager** [2]**:** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma; tlf. (39-06) 65 13 29 88; fax 65 13 28 44/3; telex 626675 WFP I.

3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.

4. **Bestemmelsesland:** Serbien og Montenegro.

5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** makrelkonserves i vegetabilsk olie.

6. **Samlet mængde (tons netto):** 200.

7. **Antal partier:** 2 (parti A: 100 tons; parti B: 100 tons).

8. **Produktets karakteristika og kvalitet** [3] [4]**:** makrel (Scomber scombrus eller Scomber japonicus) fra den seneste fangstsæson. Produktet præsenteres i form af skiver/steaks (hele stykker uden hoved, indvolde og hale).

9. **Emballering** [6]**:** se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (14.0 A, B og C 2).

10. **Etikettering eller mærkning** [5]**:** se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (VIII A 3).
    — sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk og serbokroatisk.
    — Yderligere angivelser: »Date d'expiration: …« (fremstillingsdatoen + to år).

    Hvis de foreskrevne angivelser ikke kan trykkes på dåserne, skal de trykkes på en etiket, der er selvklæbende og anbragt på dåserne. Produktionsdatoen og udløbsdatoen skal være trykt på dåserne og ikke på de selvklæbende etiketter.

11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.

    Produktet skal stamme fra Fællesskabet.

12. **Forudset leveringsstadium:** ab fabrik.

13. **Alternativt leveringsstadium:** —

14. a) **Afskibningshavn:** —

    b) **Lasteadresse:** —

15. **Lossehavn:** —

16. **Bestemmelsessted:** —
    — transithavn eller -lager: —
    — transportvej over land: —

17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
    — første frist: parti A: 15.-28.5.2000; parti B: 29.5.-11.6.2000
    — anden frist: parti A: 29.5.-11.6.2000; parti B: 12.-25.6.2000.

18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
    — første frist: —
    — anden frist: —

19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
    — første frist: 18.4.2000
    — anden frist: 2.5.2000.

20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.

21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** [1]**:** Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (udelukkende).

22. **Eksportrestitution:** —

Noter:

(1) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65), Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).

(2) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.

(3) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori der for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.

(4) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument:
— sanitært certifikat.

(5) Uanset EFT C 114 af 29.4.1991, punkt VIII A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.

Mærkningen på serbokroatisk foretages som følger:

»Evropska Zajednica

Konzervirana skuša u biljnom ulju«

Bogstavernes højde og flagets mål afpasses efter dåsernes størrelse. Kartonkasserne mærkes på de to største sideflader.

(6) Uanset EFT C 267 af 13.9.1996 skal nettoindholdet af dåserne være 400-500 g.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 701/2000

af 3. april 2000

om ændring af forordning (EF) nr. 1222/94 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2491/98 [2], særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det vil være hensigtsmæssigt at fastlægge indholdet af mælkefedt for visse med PG2 ligestillede produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 238/2000 [4].

(2) I tilfælde af forudfastsættelse bør restitutionssatsen for basisprodukter, der anvendes til fremstillingen af varer uden for bilag I, tilpasses efter samme regler som dem, der gælder i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne for basisprodukter, der udføres i uforarbejdet stand.

(3) Med henblik på overholdelsen af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser er det nødvendigt at præcisere bestemmelserne i artikel 6B, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1222/94 for at åbne mulighed for en forskriftsmæssig udstedelse af licenser i overgangsperioden.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i Forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1222/94 ændres således:

1) Artikel 1, stk. 2, litra c), andet led, affattes således:

»— mælk og mælkeprodukter under KN-kode 0403 10 11, 0403 90 11 og 0404 90 21, i pulverform, som granulat eller i anden fast form, uden tilsætning af sukker eller andre sødemidler, med et indhold af mælkefedt på 1,5 vægtprocent eller derunder

ligestilles med skummetmælkspulver som anført i bilag A (PG2).«

2) Artikel 1, stk. 2, litra d), andet led, affattes således:

»— mælk, fløde og mælkeprodukter under KN-kode 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 10 19, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 og 0404 90 29, i pulverform, som granulat eller i anden fast form, uden tilsætning af sukker eller andre sødemidler, med et indhold af mælkefedt på over 1,5, men under 45 vægtprocent

ligestilles med sødmælkspulver som anført i bilag A (PG-3).«

3) I artikel 5 indsættes følgende som stk. 2:

»Den i henhold til foregående afsnit beregnede restitutionssats tilpasses efter de samme regler som dem, der gælder i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne for basisprodukter, der udføres i uforarbejdet stand, dog med anvendelse af de omregningskoefficienter, der er fastsat i bilag E, for så vidt angår produkter forarbejdet på basis af korn.

Bestemmelserne i foregående afsnit gælder ikke for ansøgninger om forudfastsættelse, der er indgivet til og med den 24. marts 2000.«

4) Artikel 6B, stk. 8, andet afsnit, affattes således:

»Hvis Kommissionen mener, at der er risiko for, at Den Europæiske Unions internationale forpligtelser misligholdes, kan den anvende en reduktionskoefficient på de licensansøgninger, der er under behandling, hvorved den navnlig tager hensyn til den beregningsmetode, der er nævnt i stk. 3 og 4. Den kan endvidere suspendere udstedelsen af licenser.

Kommissionen offentliggør koefficienten i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* senest fire dage efter den i første afsnit nævnte dato for indgivelse af ansøgningerne.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

[1] EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.
[2] EFT L 309 af 19.11.1998, s. 28.
[3] EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.
[4] EFT L 24 af 29.1.2000, s. 45.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 702/2000

af 3. april 2000

om fastsættelse for marts 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker [1],

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1713/93 af 30. juni 1993 om særlige bestemmelser for anvendelse af landbrugsomregningskurserne i sukkersektoren [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/1999 [4], særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1713/93 er det fastsat, at refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, omregnes til national valuta ved hjælp af en specifik landbrugsomregningskurs, der er lig med det pro rata-beregnede gennemsnit af de landbrugsomregningskurser, som gælder i oplagringsmåneden. Den specifikke landbrugsomregningskurs skal fastsættes hver måned for den foregående måned. For de refusionsbeløb, der skal anvendes fra den 1. januar 1999, bør fastsættelsen af omregningskurser som følge af indførelsen af den agromonetære ordning for euroen fra samme dato dog begrænses til de specifikke vekselkurser mellem euro og de nationale valutaer for de medlemsstater, som ikke har vedtaget den fælles valuta.

(2) Anvendelsen af disse bestemmelser fører for marts 2000 til fastsættelse af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i nationale valutaer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den specifikke vekselkurs, der anvendes til at omregne refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, til nationale valutaer, fastsættes for marts 2000 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Den anvendes fra den 1. marts 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.
[2] EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.
[3] EFT L 159 af 1.7.1993, s. 94.
[4] EFT L 195 af 28.7.1999, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2000 om fastsættelse for marts 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

Specifikke vekselkurser		
1 EUR =	7,44742	danske kroner
	333,843	græske drakmer
	8,40289	svenske kroner
	0,611416	pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 703/2000
af 3. april 2000
om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker [1],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 [3], særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1441/1999 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 698/2000 [5].

(2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.
(2) EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.
(3) EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.
(4) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 77.
(5) EFT L 81 af 1.4.2000, s. 51.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 (1)	15,09	9,08
1701 11 90 (1)	15,09	15,38
1701 12 10 (1)	15,09	8,85
1701 12 90 (1)	15,09	14,87
1701 91 00 (2)	18,87	17,20
1701 99 10 (2)	18,87	11,75
1701 99 90 (2)	18,87	11,75
1702 90 99 (3)	0,19	0,45

(1) Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

(2) Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

(3) Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 704/2000

af 3. april 2000

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 [2], særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 [4], fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Den anvendes fra den 5. april til den 18. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
[2] EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.
[3] EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
[4] EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 5. til 18. april 2000

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	9,34	10,31	24,93	12,20
Fællesskabets importpris	**Enkeltblomstrede nelliker (standard)**	**Mangeblomstrede nelliker (spray)**	**Storblomstrede roser**	**Småblomstrede roser**
Israel	7,21	8,49	10,76	10,31
Marokko	12,42	14,94	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 705/2000

af 3. april 2000

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 [2], særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster.

(2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94 [3], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 563/2000 [4], er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben.

(3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 704/2000 [5] er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse.

(4) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 [7], er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat.

(5) På grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for småblomstrede roser med oprindelse i Israel. Tolden ifølge den fælles toldtarif bør derfor genindføres.

(6) Kontingentet af de pågældende produkter vedrører perioden fra 1. januar til 31. december 2000. Suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden i den fælles toldtarif kan kun foretages indtil udgangen af denne periode.

(7) I perioden mellem forvaltningskomitéens for Levende Planter og Blomsterdyrkningens møder bør Kommissionen træffe disse foranstalninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af småblomstrede roser (KN-kode ex 0603 10 10) med oprindelse i Israel suspenderes den ved forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge den fælles toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

[1] EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
[2] EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.
[3] EFT L 199 af 2.8.1994, s. 1.
[4] EFT L 68 af 16.3.2000, s. 46.
[5] Se side 12 i denne Tidende.
[6] EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
[7] EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 706/2000
af 3. april 2000
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2519/98 [4], særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 672/2000 [5].

(2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 672/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 672/2000 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.
[3] EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.
[4] EFT L 315 af 25.11.1998, s. 7.
[5] EFT L 80 af 31.3.2000, s. 23.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne (2) (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	26,09	16,09
	af middelgod kvalitet (1)	36,09	26,09
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	23,77	13,77
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd (3)	23,77	13,77
	af middelgod kvalitet	73,27	63,27
	af ringe kvalitet	85,10	75,10
1002 00 00	Rug	76,90	66,90
1003 00 10	Byg, til udsæd	76,90	66,90
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd (3)	76,90	66,90
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	87,31	77,31
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd (3)	87,31	77,31
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	76,90	66,90

(1) For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

(2) For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøs Atlanterhavskyst.

(3) Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(den 31. marts 2000)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	125,77	108,08	98,21	94,73	155,19 (**)	145,19 (**)	108,10 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	5,47	3,51	4,78	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	31,73	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).
(**) Fob The Great Lakes.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf - Rotterdam: 17,01 EUR/t; The Great Lakes - Rotterdam: 22,77 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 707/2000
af 3. april 2000
om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 [2], særlig artikel 13, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 666/2000 [3].

(2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 666/2000 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 666/2000 nævnte produkter ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning for de angivne produkter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.
[3] EFT L 80 af 31.3.2000, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. april 2000 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse [1]	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—
1001 10 00 9400	01	0
1001 90 91 9000	—	—
1001 90 99 9000	03	24,00
	02	0
1002 00 00 9000	03	55,00
	02	0
1003 00 10 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	18,00
	02	0
1004 00 00 9200	—	—
1004 00 00 9400	—	—
1005 10 90 9000	—	—
1005 90 00 9000	03	27,00
	02	0
1007 00 90 9000	—	—
1008 20 00 9000	—	—

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse [1]	Restitutionsbeløb
1101 00 11 9000	—	—
1101 00 15 9100	01	43,50
1101 00 15 9130	01	40,50
1101 00 15 9150	01	37,50
1101 00 15 9170	01	34,50
1101 00 15 9180	01	32,50
1101 00 15 9190	—	—
1101 00 90 9000	—	—
1102 10 00 9500	01	87,00
1102 10 00 9700	01	68,50
1102 10 00 9900	—	—
1103 11 10 9200	01	0 [2]
1103 11 10 9400	01	0 [2]
1103 11 10 9900	—	—
1103 11 90 9200	01	0 [2]
1103 11 90 9800	—	—

[1] Bestemmelserne er følgende:
01 Alle tredjelande.
02 Andre tredjelande.
03 Schweiz, Liechtenstein.

[2] Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 20).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juli 1999

om Italiens påtænkte statsstøtte til skibsværftet INMA gennem det offentlige holdingselskab Itainvest (tidligere GEPI)

(meddelt under nummer K(1999) 2532)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/262/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter ([1]) til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte artikel og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Inden for rammerne af overvågningen af Kommissionens beslutning af 17. juli 1996 ([2]) vedrørende den offentlige koncern GEPI (siden 12. september 1997 benævnt (Itainvest) har de for koncernen ansvarlige erkendt i 1997 at have indskudt kapital i det af dem 100 % kontrollerede skibsværft INMA for et beløb på ca. 100 mia. ITL (51,6 mio. EUR) til dækning af værftets tab i 1996 og 1997. Kommissionen anmodede den 1. oktober 1998 formelt de italienske myndigheder om nærmere oplysninger. Ved brev af 9. november 1998 meddelte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union de ønskede oplysninger, idet den fremsendte virksomhedens balancer fra 1992 til 1997.

(2) Ved brev af 19. januar 1999 underrettede Kommissionen den italienske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtte. De italienske myndigheder fremsendte deres bemærkninger til Kommissionen ved brev fra Den Faste

([1]) EFT C 63 af 5.3.1999, s. 2.
([2]) EFT C 5 af 9.1.1997, s. 3.

Repræsentation nr. 3896 af 2. marts 1999. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([3]), hvor den opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger. Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter. Disse bemærkninger er videresendt til Italien med anmodning om eventuelle kommentarer. Kommentarer blev modtaget ved brev af 30. juni 1999.

II. **BESKRIVELSE**

(3) En gennemgang af balancerne for skibsværftet INMA viser først og fremmest, at regnskabsåret 1996 blev afsluttet med et tab på 21,4 mia. ITL (11 mio. EUR). Bestyrelsen opfordrede Itainvest, selskabets hovedaktionær, til at dække tabet gennem eftergivelse af fordringer. På generalforsamlingen den 13. november 1997 besluttede aktionærerne at dække dette tab, delvis over de lovmæssige og ekstraordinære henlæggelser for et beløb på 4,68 mia. ITL (2,4 mio. EUR) og resten gennem et bidrag fra Itainvest på 16,7 mia. ITL (8,6 mio EUR). På generalforsamlingen den 24. marts 1998, hvor det blev konstateret, at virksomhedens regnskaber pr. 30. november 1997 allerede udviste et tab på 81,89 mia. ITL (42,3 mio. EUR), blev det besluttet at dække dette tab og derefter genopbygge virksomhedens kapital med 35 mia. ITL (18 mio. EUR). Hovedaktionæren skulle tegne 99 %, men i første omgang skulle kun 3/10 af den tegnede kapital frigives, medens den resterende ene procent, der blev tegnet af skibsværftet Nuova Cantiere Apuania (NCA), der ligeledes henhørte under Itainvest, blev fuldstændig frigivet. En ordinær og ekstraordinær generalforsamling, der blev afholdt den 23. juni 1998, godkendte regnskaberne for regnskabsåret 1997, som udviste et samlet tab på 103,7 mia. ITL (53,5 mio. EUR), ligesom det blev besluttet at dække det endnu udækkede tab for dette regnskabsår nemlig 21,8 mia. ITL (11,2 mio. EUR). Itainvests samlede tilskud beløber sig således til 155,4 mia. ITL (80,2 mio. EUR).

(4) De samme balancer udviste en lang række tilskud fra de italienske myndigheder (i første omgang fra ministeriet for skibsfart, derefter fra ministeriet for transport og søfart), med hjemmel i følgende love: nr. 599 af 14. august 1982, nr. 111 af 22. marts 1985, nr. 234 af 14. juni 1989 og nr. 132 af 24. februar 1994. Selv om støtten til skibsbygningsindustrien i medfør af disse love er blevet godkendt af Kommissionen, er denne ikke i stand til at indkredse hver enkelt støttebeløbs præcise berettigelse.

(5) Kommissionen tvivlede på, at INMA-værftet skulle være berettiget til at modtage denne støtte i medfør af dets optagelse i et af de registre, der blev indført ved lov nr. 234/1989, dvs. særlige registre for skibsværfterne, som den italienske regering havde indført for effektivt at kunne kontrollere kapaciteten inden for sektoren. Rent faktisk var INMA hverken blandt de store skibsværfter, hvis omstrukturering i henhold til lov nr. 111/1985 ([4]) og den dermed forbundne refinansiering ([5]) var blevet godkendt af Kommissionen, eller blandt de små og mellemstore værfter, der havde været genstand for en særskilt refinansiering ([6]).

(6) Alle disse forhold tilsammen har fået Kommissionen til at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, da den især med hensyn til Itainvests tilskud med henblik på dækning af tabene og med henblik på rekapitalisering, skønner at eftersom det drejer sig om en offentlig virksomhed, der nyder godt af offentlige midler, har der været tale om statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1. Denne støtte fordrejede, eller truede med at fordreje, konkurrencen ved at begunstige en virksomhed. Da det endvidere drejede sig om en skibsbygningsvirksomhed, burde støtten undersøges i lyset af Rådets direktiv 90/684/EØF af 21. december 1990 om støtte til skibsbygningsindustrien ([7]), senest ændret ved direktiv 94/73/EF ([8]), særlig artikel 5, stk. 1, hvor det fastsættes at »Støtte til bygnings- og ombygningsværfters fortsatte drift, herunder støtte til dækning af tab, støtte til redning af virksomheder og alle andre former for driftsstøtte, der ikke er knyttet direkte til særlige strukturomlægningsforanstaltninger som omhandlet i kapitel III, kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ikke sammenlagt med produktionsstøtte, der ydes direkte til individuelle kontrakter om bygning og ombygning af skibe i henhold til artikel 4, stk. 4, overstiger maksimumsgrænser, udtrykt i procent af støttemodtagerens årsomsætning inden for bygning og ombygning af skibe«.

([3]) Jf. fodnote 1.
([4]) Statsstøtte 193/84, brev SG(85) D/9151 af 17. juli 1985.
([5]) Jf. fodnote 4.
([6]) Statsstøtte 192/87, brev SG(89) D/2375 af 21. februar 1989.
([7]) EFT L 380 af 31.12.1990, s. 27. Anvendelsen af dette direktiv blev forlænget ved Rådets forordning (EF) nr. 3094/95 (EFT L 332 af 31.12.1995, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2600/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 18).
([8]) EFT L 351 af 31.12.1994, s. 10.

(7) Med hensyn til de forskellige former for drifts- og investeringsstøtte og til skibsværftet INMA's berettigelse til at drage fordel af disse foranstaltninger har Kommissionen anmodet de italienske myndigheder om at tilstille den alle nyttige oplysninger, således at den kan fastslå støttens forenelighed med bestemmelserne i direktiv 90/684/EØF og med dens egne forskellige beslutninger desangående.

(8) Kommissionen nærede en vis skepsis som følge af, at Itainvest havde stillet sikkerhed for størstedelen af de banklån, som virksomheden havde optaget, og som følge af, at en stor del af værftets aktiviteter i de seneste år var udført for rederier som virksomheden INMA havde overtaget fuld eller delvis kontrol med (bl.a. Pugliola Stargas, Tellaro di Navigazione, Corsica Ferries).

III. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER**

(9) I forbindelse med proceduren har de danske myndigheder ved brev af 21. maj 1999 fremsendt deres bemærkninger, hvori de især påpeger de kapacitetsproblemer, der kan konstateres for skibsbygningssektoren i hele verden, og hvori de minder om de værftslukninger, der har fundet sted i Danmark inden for de senere år, især som følge af for stor kapacitet. Specielt med hensyn til INMA er de danske myndigheder af den opfattelse, at såfremt værftet ikke skulle vise sig at være støtteberettiget, bør den ydede støtte betales tilbage. Desuden er de enige med Kommissionen i, at der bør gribes ind over for en hvilken som helst støtte, der er blevet ydet i strid med gældende lovgivning.

IV. **KOMMENTARER FRA ITALIEN**

(10) Ved brev nr. 3896 af 2. marts 1999 har de italienske myndigheder først og fremmest givet en detaljeret redegørelse for hvert enkelt år siden 1987 for al den statsstøtte, der er ydet, med særskilt angivelse af beløbet for de enkelte ordrer eller investeringer, den pågældende støttesats samt støttens retsgrundlag. For så vidt angår optagelsen af værftet INMA i det særlige register over skibsværfter, har de italienske myndigheder oplyst, at oprettelsen af dette register faktisk er sket med hjemmel i lov nr. 234/1989, men den ministerielle gennemførelsesbestemmelse blev først vedtaget i februar 1992, og registret blev først funktionsdygtigt i tiden mellem maj og september 1993. I henhold til lovens bestemmelser kan kun de i registret optagne værfter modtage støtte, og denne støtte har først kunnet komme til udbetaling fra og med 1993. Hvad INMA angår, er denne virksomhed altid blevet betragtet som et nybygningsværft af mellemstor størrelse. Det var ikke medtaget på den liste, som Kommissionen henviser til i sit brev, fordi det ikke var berettiget til refinansieringsstøtte med hjemmel i lov nr. 111/1985, eftersom det dengang kun udførte ombygningsordrer og så ud til at ville fastholde denne specialisiering. Kun de værfter, der var opført på listen, kunne drage fordel af refinansiering, medens de samtidig var udelukket fra at modtage statsstøtte for årene 1987-1988 i henhold til lov nr. 234/1989.

(11) De italienske myndigheder har endvidere oplyst, at Itainvests tilskud til dækning af tab begrænsede sig til et samlet beløb på 120,4 mia. ITL (62,2 mio. EUR), fordelt på 16,7 mia. ITL (8,6 mio. EUR) for 1996 og 103,7 mia. ITL (53,5 mio. EUR) for 1997, da der ikke senere er foretaget nogen kapitaltilførsel på 35 mia. ITL (18 mio. EUR).

(12) For så vidt angår den dækning af tab, der blev foretaget i 1997-1998, fastholder de italienske myndigheder, at Itainvest i sin egenskab af værftets eneaktionær har truffet alle de foranstaltninger, situationen krævede. De italienske myndigheder minder i så henseende om INMA-værftets udvikling gennem de sidste årtier.

Fra og med 1980 har virksomheden til stadighed gennemført de nødvendige tilpasninger og omstruktureringer som følge af markedsbehovene, og den har bl.a. foretaget en nedskæring af den arbejdskraft, der var direkte beskæftiget på værftet, fra 622 til 221 arbejdstagere. Efter en række positive resultater, der især kunne noteres i tidsrummet 1992-1995, kunne regnskabsåret 1995 afsluttes med et nettooverskud på 85 mio. ITL (0,085 mio. EUR).

I marts 1997, efter at balancen for 1996 havde udvist et tab på 21 mia. ITL (11,2 mio. EUR) iværksatte Itainvest straks en grundig gennemgang af regnskaberne, der afslørede en række ledelsesfejl, især med hensyn til erhvervelsen og forvaltningen af de ordrer, der blev mdotaget i december 1995.

I februar 1998 viste en opgørelse af virksomhedens formue pr. 30. november 1997, at den havde lidt et tab på 81,9 mia. ITL (42,3 mio. EUR), og dette førte til afskedigelse af INMA's administrerende direktør og til indledning af en retssag vedrørende den pågældendes civilretlige ansvar. Derefter blev det besluttet at dække tabene og at lade foretage en ny opgørelse, på baggrund af INMA-værftets integrering i det andet værft, som Itainvest er aktionær i, nemlig Nuova Cantiere Apuania (NCA).

I juni 1998 tog aktionærerne på den ordinære og ekstraordinære generalforsamling konsulentens negative udtalelse om integreringen i NCA til efterretning og bekræftede beslutningen fra februar vedrørende dækning af tabene fra regnskabsåret 1997, som i mellemtiden var nået op på 103 mia. ITL (55,3 mio. EUR).

Som følge af konsulentens negative udtalelse om integreringen i NCA blev der offentliggjort en opfordring til interessetilkendegivelse med henblik på køb af værftet. Det fremgik af de forskellige bud, der indløb i juni 1998, at kun et enkelt af disse var værd at tage under overvejelse. Men da virksomhedens relle situation kom for dagen, var enhver mulighed for afståelse forskertset, og den 6. november 1998 besluttede aktionærerne på generalforsamlingen at lade værftet træde i likvidation, og de udpegede en likvidator, der fik til opgave at færdiggøre de igangværende ordrer, eftersom de næsten var afsluttede, med henblik på at undgå de store tab, der ville være opstået ved en pludselig lukning af værftet, også i form af tabet af den statsstøtte, der var anmodet om i forbindelse med omtalte ordrer. De byrder, der skulle bæres af Itainvest, blev tilsammen vurderet til ca. 325-350 mia. ITL (168-181 mio. EUR), først og fremmest som følge af de af Itainvest indgåede forpligtelser i forbindelse med to igangværende ordrer (Tirrenia og Finanziaria Marittima Stolt-Nielsen), i form af garantier om god udførelse af ordrerne og garantier for tidligere ordrer (Corsica Ferries og Pugliola). Endvidere som følge af garantier for den løbende drift, der fordeler sig på følgende måde:

	Mia. ITL	Mio. EUR
Tidligere ordrer	32,440	16,753
Udførelse af ordrer fra december 1995	175,915	90,852
Løbende drift	15,510	8,010
I alt	223,865	115,616

Og endelig som følge af andre forpligtelser, som Itainvest måtte have indgået, eller andre skader, som Itainvest eventuelt skulle dække.

(13) Med hensyn til Kommissionens påstand om, at ordrerne gennem de seneste år til bygning af skibe kom fra rederier, der helt eller delvis var kontrolleret af INMA, har de italienske myndigheder anført følgende: Selskabet Tellaro di Navigazione (der trådte i likvidation den 28. juni 1999) er ikke længere funktionsdygtigt, og de fem skibe, der er afgivet ordre på, er aldrig blevet bygget. Selskabet Pugliola er trådt ind i stedet for det andet rederi, der ikke kunne indfri sine forpligtelser, og som havde afgivet ordre på to skibe til værftet. Det første af de to skibe blev solgt på normale markedsvilkår til en privat erhvervsdrivende, og det andet blev leaset af samme operatør, der bliver ejer af det i år 2000. Corsica Ferries er et fransk selskab, der er helt selvstændigt og uafhængigt af INMA. INMA har kun som mindretalsaktionær haft del i kapitalen i to selskaber, der er kontrolleret af Corsica Ferries, der på deres side hver har afgivet bestilling på bygning af et passagerskib. Den første kapitalandel er blevet afhændet i 1998, medens den anden vil blive solgt inden udgangen af 2000.

(14) De italienske myndigheder konkluderer derfor, at Itainvest har handlet på den mest hensigtsmæssige måde ved til fulde at have erkendt den krise, som virksomheden befandt sig i, og ved i så høj grad som muligt at have mindsket de potentielle udgifter, der fulgte af de udstedte garantier, således at det på bedst mulig måde fik realiseret selskabets aktiver. Dermed må itainvest siges at have handlet som en hvilken som helst anden aktionær, ved i første omgang at søge at mindske sine tab mest muligt, og ved til sidst, så snart det havde konstateret umuligheden af at sælge virksomheden trods forsøg herpå, ufortøvet at beslutte at lade det træde i likvidation.

(15) Disse finansielle interventioner har således ikke karakter af statsstøtte, eftersom det fastslås i artikel 1, litra d), i direktiv 90/684/EØF, at begrebet statsstøtte ikke omfatter »medlemsstaternes finansieringsforanstaltninger, til fordel for skibsbygnings- eller skibsreparationsværfter, som de kontrollerer direkte eller indirekte, når (disse foranstaltninger) betragtes som tilvejebringelse af risikovillig kapital til et selskab efter almindelig praksis inden for markedsøkonomien«.

(16) Som det endvidere fremgår af meddelelsen til medlemsstaterne om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF på offentlige fremstillingsvirksomheder ([9]), forudsætter Kommissionen, at den økonomiske rationalitet af de beslutninger, der træffes af en offentlig aktionær, bør sidestilles med en privat investors handlemåde og bør vurderes ud fra den bestående situation i det øjeblik, hvor finansieringsbeslutningen træffes.

(17) Det må derfor også anerkendes, at et moderselskab »i et begrænset tidsrum kan påtage sig at dække tabene i et af dets datterselskaber, således at datterselskabet kan standse driften på de bedst mulige betingelser. Sådanne beslutninger kan være begrundet ikke blot i muligheden for herved at opnå en indirekte økonomisk gevinst, men også i andre overvejelser, f.eks. ønsket om at bevare koncernens image eller omlægge dens virksomhed« ([10]).

(18) Kommissionen erkender desuden, at i spørgsmål om statsstøtte bør den ikke anvende reglerne på en dogmatisk og teoretisk måde, og at enhver investeringsbeslutning nødvendigvis indebærer en bred skønsmæssig margen, så de dermed forbundne risici vurderes på en rimelig og objektiv måde, og så de foruddiskonteres på tidspunktet for investeringsbeslutningen, således som en privat investor ville gøre ([11]).

V. **VURDERING AF STØTTEN**

(19) Da det drejer sig om en virksomhed for bygning og ombygning af skibe, bør den anfægtede støtte undersøges i lyset af direktiv 90/684/EØF og Rådets forordning (EF) nr. 1540/98 af 29. juni 1998 om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien ([12]).

(20) For så vidt angår den produktionsstøtte, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/684/EØF, samt den investeringsstøtte, som artikel 6 finder anvendelse på, og som er ydet af den italienske regering, har Kommissionen kunnet konstatere, efter at have undersøgt den nøjagtige fordeling af den støtte, der blev ydet siden 1987, at denne var i overensstemmelse med bestemmelserne i den italienske lov nr. 599/1982 (for tidsrummet 1981-1983), med lov nr. 111/1985 (for tidsrummet 1984-1986), med lov nr. 234/1989 (for tidsrummet 1977-1990) og med lov nr. 132/1994 (for tidsrummet 1991-1998). Disse støtteordninger er alle blevet godkendt af Kommissionen. I henhold til ovenstående love kunne der ydes investeringsstøtte, hvis maksimale intensitet varierede fra 20 % til 40 % af investeringen, forudsat at denne var kædet sammen med en omstruktureringsplan. INMA-værftet har mellem 1982 og 1998 gennemført en omstrukturering, der har medført en nedskæring af personalet med 65 %, heraf 50 % mellem 1982 og 1992. I tidsrummet 1987-1998 er der, i forbindelse med investeringer på 49,3 mia. ITL (25,5 mio. EUR), ydet investeringsstøtte for 9,1 mia. ITL (4,7 mio. EUR), hvilket svarer til en gennemsnitlig intensitet på 18,5 % i den pågældende periode. Anvendelsen af støtteordningerne krævede ikke nogen individuel forudanmeldelse. Kommissionen mener, at selv om der ved gennemgangen af de beløb, der var anført i virksomhedens balancer, kunne opstå en vis forvirring, især som følge af de forsinkede udbetalinger, som kan tilskrives de knappe tidsfrister mellem EF-reglernes ikrafttræden og den rent faktiske gennemførelse af de dermed forbundne nationale foranstaltninger, og selv om man tager hensyn til, at støttebeløbene i vid udstrækning er blevet udbetalt efter gennemførelsen af investeringerne, så står det dog fast, at den investeringsstøtte, der fik Kommissionen til at tage forbehold, burde have været gjort til genstand for en efterfølgende meddelelse inden for rammerne af den overvågningsprocedure, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 90/684/EØF, specielt ved hjælp af skema 3 i direktivets bilag. Hvad angår den kontraktbetingede produktionsstøtte, fastslår Kommissionen, at det samlede antal kontrakter, hvortil der er ydet støtte, stemmer overens med det, der har været omtalt i de forskellige overvågningsrapporter. Kommissionen må dog påpege, at i forbindelse med skibsbygningskontrakterne C. 4138 og C. 4139 med rederiet Pugliola Stargas, C. 4238 og C. 4249 med Corsica Ferries og C. 4260, C. 4261 og C. 4262 med Stolt-Nielsen er der, eller vil der blive, ydet den højeste støttesats, der gælder på dagen for undertegnelsen af kontrakterne, og som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/684/EØF.

(21) Bidragene fra det offentlige holdningselskab Itainvest, der er moderselskab for datterselskabet INMA, bør vurderes i lyset af forordning (EF) nr. 1540/98. I artikel 1 i forordningen fastslås det, at: »Indtil den 31. december 2000 kan produktionsstøtte til kontrakter om nybygning og ombygning af skibe,

([9]) EFT C 307 af 13.11.1993, s. 3, nr. 28. Denne meddelelse, der blev annulleret af Domstolens dom af 16. juni 1993, sag C-325/91, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Sml. 1993 I, s. 3283), blev på ny vedtaget af Kommissionen med de nødvendige ændringer, som følge af vedtagelsen af direktiv 93/84/EØF (EFT L 254 af 12.10.1993, s. 16).

([10]) Domstolens dom af 21. marts 1991, sag C-303/88, Den Italienske Republik mod Kommissionen, Sml. 1991 I, s. 1433, præmis 21, i begrundelsen for dommen.

([11]) Jf. fodnote 9, nr. 28 og 29, i meddelelsen.

([12]) EFT L 202 af 18.7.1998, s. 1.

men ikke om reparation af skibe, betragtes som forenelig med det fælles marked, når det samlede beløb for alle former for støtte, der ydes til den enkelte kontrakt (inklusive subventionsækvivalenten for al støtte, der ydes til rederiet eller tredjemand), i subventionsækvivalent ikke overstiger en fælles maksimumsgrænse udtrykt i procent af kontraktværdien før støtte. For nybygningskontrakter med den kontraktværdi før støtte på over 10 mio. ECU er maksimumsgrænsen 9 %, i alle andre tilfælde, er maksimumsgrænsen 4,5 %«. I artikel 5, stk. 1, fastslås det, at: »Støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, herunder kapitaltilførsel, gældsafskrivning, subsidierede lån, dækning af tab og garantier, kan undtagelsesvis betragtes som forenelig med fællesmarkedet, forudsat at den er i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«. Da der ikke forelå nogen omstruktureringsplan i tilknytning til dækningen af tabene, kan Itainvests bidrag ikke betragtes som støtte til omstrukturering, der ydes i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1540/98.

(22) I Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([13]) defineres under punkt 2.1 redningsstøtte som foranstaltninger, der »holder midlertidigt liv i en virksomhed, der står over for en betydelig forværring af sin finansielle stilling med øjeblikkelige likviditetsproblemer eller teknisk insolvens, medens årsagerne til virksomhedens vanskeligheder analyseres, og der udarbejdes en effektiv plan til at få rettet op på situationen. Redningsstøtten giver med andre ord et kort pusterum, normalt højst seks måneder, for firmaet, indtil der er fundet en langsigtet løsning på de finansielle problemer«. Med hensyn til formen for en sådan støtte, fastslås det i Fællesskabets rammebestemmelser under punkt 3.1, at:

»Redningsstøtte skal således:

— bestå af kontant støtte i form af lånegarantier eller lån til normal markedsrente

— være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at sikre virksomhedens fortsatte beståen (f.eks. dækning af lønudgifter, rutinemæssige leverancer osv.)

— kun ydes i det tidsrum, der er nødvendigt for at få fastlagt de fornødne og gennemførlige saneringsforanstaltninger (normalt ikke over seks måneder)

— være begrundet i alvorlige sociale vanskeligheder og ikke have uacceptable virkninger for industrien i andre medlemsstater«.

(23) Kommissionen konstaterer primært i lyset af sin beslutning af 17. juli 1996 vedrørende selskabet GEPI ([14]), at INMA-værftet var et af de selskaber, som det offentlige holdningselskab nødvendigvis måtte skaffe sig af med for at opfylde selskabets refinansieringsbetingelser under den nye betegnelse Itainvest. Et rammebeløb på 360 mia. ITL (185,9 mio. EUR) blev fastsat til afviklingen af virksomheder, der normalt skulle være tilendebragt inden den 31. december 1996, og allersenest inden den 31. december 1997. Alle transaktioner i form af direkte kapitaltilførsler til fordel for INMA, som ovennævnte beslutning henviser til, er blevet foretaget siden juni 1997 på grundlag af de første tab, der blev konstateret i regnskaberne fra 1996, og de indgår ikke i rammebeløbet på 360 mia. ITL (185,9 mio. EUR). Disse transaktioner har ikke været gjort til genstand for nogen anmeldelse. Kommissionen er først blevet informeret om dem på et møde mellem dens tjenestegrene og de italienske myndigheder i september 1998.

(24) De italienske myndigheder giver de ledelsesfejl, der er begået i forbindelse med ordrerne til Stolt-Nielsen og Tirrenia fra december 1995 skylden for de vanskeligheder, værftet kom ud i fra 1996 og frem. Kommissionen må dog fastslå, at den korrekte udførelse af disse ordrer var blevet garanteret af Itainvest til et samlet beløb af 42 mia. ITL (21,7 mio. EUR) i marts 1996. Ved gennemgangen af de forskellige finansieringstransaktioner, der var nødvendige for udførelsen af de igangværende ordrer, viser det sig altså, at der ikke havde kunnet foretages nogen forskudsudbetaling fra nogen finansieringsinstitution uden en garanti fra Itainvest, dvs. uden at man måtte tage tilflugt til offentlige midler.

(25) Disse garantier udgjorde statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, eftersom det — således som Kommissionen har anført i sin meddelelse til medlemsstaterne fra 1993 — kun ved en vurdering af garantierne på tidspunktet for deres udstedelse er muligt at indkredse samtlige virkelige og potentielle virkninger for konkurrencen. Selve det at opnå en garanti, også uden at gøre brug af den, kan gøre det muligt for en virksomhed at videreføre sine aktiviteter og fjerne konkurrerende virksomheder fra markedet, der ikke har nydt godt af tilsvarende fordele ([15]).

([13]) EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.
([14]) EFT C 5 af 9.1.1997, s. 3.
([15]) Jf. fodnote 9, nr. 38, i meddelelsen.

(26) Hvis de italienske myndigheder ønsker at retfærdiggøre Itainvests bidrag i form af dækning af tab som en mindre byrdefuld løsning end de forpligtelser, der følger af garantistillelse, bør det understreges, at disse forpligtelser fra første færd udgør en ikke anmeldt statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og at de henhører under begrebet »støtte« i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1540/98. Da det altså drejer sig om garantier, der er kædet direkte sammen med udgifterne til skibene, bør de medtages i beregningen af den maksimale støttesats til fordel for den pågældende kontrakt, som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/684/EØF, i forbindelse med den støtte, der er ydet inden for rammerne af den italienske lov nr. 132/1994, og som er blevet godkendt af Kommissionen ([16]). Ifølge de oplysninger, som den italienske regering fremlagde den 16. april 1996 i sammenhæng med den i artikel 12 i direktiv 90/684/EØF omhandlede overvågningsprocedure vedrørende ordrerne »Stolt-Nielsen« (seks skibe) og »Tirrenia« (to skibe), blev der tillige ydet en støtte på 9 % i form af et bidrag fra det relevante ministerium, og maksimumssatsen for den ydede støtte er i så fald overskredet.

(27) For så vidt angår »Tirrenia«-ordren, understreges det, at de to skibe ikke udgør direkte ordrer, men nybygningsarbejder for tredjemands regning, dvs. for skibsværftet Ferraris regning, der for sit eget vedkommende nød godt af støtte fra den italienske regering. Eftersom bygningen af disse to skibe også nød godt af garantistillelse fra INMA-værftets side, overstiger de to foranstaltninger (kontraktbetinget støtte og garantier) tilsammen maksimumsgrænsen på 9 % af kontraktværdien før støtte. På den anden side var bygningen af disse to skibe sandsynligvis endnu ikke indledt i praksis ved udgangen af 1996, eftersom der ved udgangen af 1997 kun var udført henholdsvis 45,5 % og 28 % af arbejdet.

(28) De italienske myndigheder hævder, at de første oplysninger om de af INMA konstaterede tab (21 mia. ITL) fremkom i maj 1997 på aktionærernes generalforsamling, som derfor besluttede at anmode om en grundig undersøgelse af værftets helt nøjagtige situation. Dette tab fremgik af den balance, der blev afsluttet den 31. december 1996, og det er vanskeligt uden videre at acceptere de italienske myndigheders påstand om, at det pludseligt opståede underskud udelukkende skyldtes forvaltningen af de ordrer, der var modtaget i december 1995, især fordi det ved fremlæggelsen af regnskaberne for regnskabsåret 1996 tydeligt blev anført, at ordrerne »Stolt-Nielsen« og »Tirrenia« ikke i væsentlig omfang havde indvirket på resultaterne for det pågældende regnskabsår.

(29) Det må altså konstateres, at virksomhedens vanskelige finansielle situation allerede var en kendsgerning på et tidligere tidspunkt, og at den var forårsaget af andre ordrer. I så henseende gør Kommissionen opmærksom på, at de to ordrer Corsica Ferries I og Corsica Ferries II, som også havde modtaget garantier fra Itainvest til fordel for ordregiverne, der var to rederier, i hvilke INMA havde kapitalandele på henholdsvis 49 % og 51 %, rent faktisk blev udført i 1996. De af de italienske myndigheder meddelte oplysninger viser, at blandt Itainvests forskellige forpligtelser over for INMA figurerer der for disse to skibe en tiårig lånegaranti, der var knyttet sammen med skibsordren på i alt 32,44 mia. ITL (16,7 mio. EUR). Eftersom de to skibe allerede er leveret, og prisen for dem i det store og hele allerede må være betalt, må Kommissionen fastslå, at de pågældende lånegarantier er indgået i værftets samlede drift. Eftersom garantierne er ydet ved hjælp af offentlige midler, drejer det sig om statsstøtte, som kan sidestilles med kontraktbetinget driftsstøtte, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1540/98, og som derfor bør medtages ved beregningen af maksimumsgrænsen for kontraktbetinget støtte og følgelig medføre en reduktion af omfanget af den af den italienske regering ydede støtte. Dette har ikke været tilfældet, eftersom det pågældende ministerium — efter de af de italienske myndigheder meddelte oplysninger — har bevilget 9 % af kontraktværdien før støtte til alle de allerede leverede skibe, med andre ord: den maksimale støttesats, der kan ydes i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/684/EØF.

(30) De samlede fakta, som Kommissionen har fundet frem til vedrørende antallet af og tidsrummet for de forpligtelser, som Itainvest har indgået, viser, at dette selskab i egenskab af moderselskab var nært knyttet til den daglige og risikofyldte drift af INMA-værftet. Som følge deraf kan Kommissionen ikke acceptere det synspunkt, at Itainvest har optrådt i lighed med en privat investor. I betragtning af det anselige beløb, som tabene andrager (21 mia. ITL svarende til 11 mio. EUR), og som klart fremgår af den balance, der blev afsluttet den 31. december 1996, og som aktionæren må have kendt længe inden generalforsamlingen i maj 1997, må det fastslås at INMA-værftet befandt sig i en tilstand af insolvens allerede på dette tidspunkt, og at det derfor burde have været underkastet en konkursbehandling.

([16]) EFT C 302 af 9.11.1993, s. 6, EFT C 390 af 31.12.1994, s. 18, EFT C 290 af 3.10.1996, s. 14 og EFT C 50 af 12.2.1998, s. 5.

(31) Dækningen af tabene kan derfor ikke betragtes som en støtte til redning af værftet i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser herom, fordi denne støtte hverken i form eller indhold opfylder de krav, der stilles for at være i overensstemmelse med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87.

(32) På tilsvarende måde mener Kommissionen, at den i 1997 ydede finansieringsstøtte på 21,4 mia. ITL og på 103,7 mia. ITL i 1998 udgør statsstøtte, fordi den er udbetalt under omstændigheder, der ikke ville være acceptable for en privat investor, der opererer under normale markedsøkonomiske betingelser, hvilket betyder, at virksomhedens struktur og fremtidsperspektiver er af en sådan art, at der ikke inden for en rimelig tidsfrist kan forventes et normalt afkast af den investerede kapital, i forhold til en sammenlignelig privat virksomhed (i form af dividende eller forøgelse af kapitalværdien) ([17]). De italienske myndigheder har ikke kunnet påvise, at kapitaltilskuddet kunne betragtes som rimeligt og dermed acceptabelt for en investor, der opererer under normale markedsøkonomiske vilkår, således at forstå, at den reelle værdi af den cash flow, der kunne forventes af den planlagte investering, ville være større end det nye kapitaltilskud ([18]).

(33) Derfor mener Kommissionen, at dækningen af tabene i 1997 og 1998 alene er sket med det formål kunstigt at forhøje værftets værdi ved at tilføre kapital, som er tabt for altid, eftersom det ikke engang er bevist, at prisen for Itainvests eventuelle salg af værftet ville have dækket det »investerede« beløb på 120 mia. ITL, især på baggrund af den situation, som skibsbygningssektoren befinder sig i. Det er derfor problematisk at påstå, at denne intervention kan sidestilles med en privat virksomheds handlemåde, eftersom investeringens afkast lige fra begyndelsen var negativ.

(34) Kommissionen betvivler ligeledes, at Itainvest ved at vælge at dække tabene valgte, den mindst bekostelige løsning, eftersom en simpel konkursbegæring i princippet ville have bevirket et bortfald af de kontraktmæssige forpligtelser, især forpligtelserne vedrørende »Tirrenia«-ordren, og følgelig ville have reduceret summen af de indgåede forpligtelser over for rederierne, da én af virkningerne af en sådan begæring i første omgang er at stille kreditorerne lige, og derefter at begunstige dem, der rent faktisk har forudindbetalte midler, og ikke dem, der måtte have ret til en erstatning på grund af manglende opfyldelse af en kontraktmæssig klausul. Og selv om dette ikke skulle være tilfældet, ville det blot styrke Kommissionens overbevisning om, at de af Itainvest påtagne forpligtelser var langt mere vidtrækkende end dem, som en privat investor påtager sig, der opererer under normale markedsbetingelser. Kommissionen noterer sig desuden, at der i oversigten over Itainvests forpligtelser figurerer en kaution for »Tirrenia«-ordren på 22,7 mia. ITL (11,7 mio. EUR), der er udstedt i marts 1998, samt en kaution for »Stolt-Nielsen«-ordren på 9 mia. ITL (4,6 mio. EUR), der er udstedt i marts-maj 1998, dvs. efter at Itainvest i februar samme år havde truffet beslutning om at dække INMA's tab på baggrund af formuesituationen pr. 30. november 1997.

(35) Dækningen af tabene har altså form som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1540/98. Som følge af mangelen på en omstruktureringsplan omfattende en kapacitetsnedskæring, og som følge af overskridelsen af den maksimumsgrænse for driftsstøtte, som Kommissionen havde fastsat, er disse støtteforanstaltninger uforenelige med fællesmarkedet, både ud fra direktiv 90/684/EØF og ud fra forordning (EF) nr. 1540/98.

VI. **KONKLUSIONER**

(36) Kommissionen konstaterer, at Italien ulovligt har ydet garantier til bygning af skibe i forbindelse med ordrerne »Corsica Ferries«, »Pugliola«, »Tirrenia« og »Stolt-Nielsen«, og at landet har dækket skibsværftet INMA's tab i 1997-1998, i modstrid med traktatens artikel 88, stk. 3. De garantier, der er ydet til bygning af skibene burde — i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i direktiv 90/684/EØF og artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1540/98 — ikke have overskredet maksimumsgrænsen for støtte til de enkelte kontrakter, i henhold til ovennævnte direktivs artikel 4, stk. 1. Dækningen af tab udgør driftsstøtte, som i henhold til artikel 5 i direktiv 90/684/EØF også burde være medtaget ved beregningen af, om maksimumsgrænsen var overskredet. Som følge af mangelen på en omstruktureringsplan er driftsstøtten i form af dækning af tab ligeledes i modstrid med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1540/98. Sidstnævnte støtte kan ikke engang betragtes som støtte til redning af værftet ud fra Fællesskabets rammebestemmelser desangående. Disse forskellige former for støtte bør altså tilbagesøges —

([17]) Jf. fodnote 9, nr. 35, i meddelelsen.
([18]) Ibidem.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte som Italien gennem det offentlige holdingselskab Itainvest har ydet skibsværftet INMA SpA i form af garantier for ordrerne »Corsica Ferries«, »Pugliola«, »Stolt-Nielsen« og »Tirrenia«, og som dækning af tab til et samlet beløb af 120,4 mia. ITL (62,2 mio. EUR), er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, der ulovligt er ydet modtageren.

2. Tilbagesøgningen finder sted i overensstemmelse med de nationalretlige procedurer, for så vidt som de muliggør en øjeblikkelig og effektiv gennemførelse af nærværende beslutning.

3. De tilbagesøgte beløb tilskrives renter, der beregnes på grundlag af den referencesats, der finder anvendelse ved beregningen af et tilsvarende tilskud i forbindelse med ydelse af støtte med regionalt sigte, regnet fra den dato, hvor støttemodtageren fik rådighed over midlerne, til datoen for den rent faktiske tilbagesøgning.

Artikel 3

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Monika WULF-MATHIES

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 20. marts 2000

om ændring af henstilling 98/511/EF om samtrafik på et liberaliseret telemarked (Del 1 — Samtrafiktakster)

(meddelt under nummer K(2000) 651)

(EØS-relevant tekst)

(2000/263/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne [1], ændret ved direktiv 98/61/EF [2], særlig artikel 7, stk. 5,

som har hørt det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net, ONP [3], ændret ved Europa-Parlementets og Rådets direktiv 97/51/EF [4], og

som tager følgende i betragtning:

(1) Ifølge punkt 9 i Kommissionens henstilling 98/511/EF [5], der ændrer henstilling 98/195/EF [6] om samtrafik på et liberaliseret telemarked (Del 1 — Samtrafiktakster), skal Kommissionen senest den 31. juli 1999 gennemgå og om nødvendigt ajourføre henstillingen, navnlig »bedste gældende praksis«-taksterne i punkt 4 og oplysningerne i bilag II.

(2) Som det fremgår af den femte rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren [7], er der i en lang række medlemsstater endnu ikke taget passende omkostningsregnskabssystemer i brug, og der er derfor grund til at ajourføre »bedste gældende praksis«-taksterne for år 2000.

(3) »Bedste gældende praksis«-taksterne opfylder kravet om, at samtrafiktaksterne skal være omkostningsbaserede. Når de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere de samtrafiktakster for opkaldsterminering, der foreslås af operatører med en stærk markedsposition, og der ikke foreligger fyldestgørende omkostningsregnskaber, fungerer »bedste gældende praksis«-taksterne som en rettesnor for myndighederne.

(4) Når denne henstilling tages op til revision ved udgangen af år 2000, bør det navnlig vurderes, om det er nødvendigt fortsat at offentliggøre »bedste gældende praksis«-takster, og metoden til at fastsætte disse takster bør tages op til fornyet overvejelse —

HENSTILLER:

Artikel 1

I henstilling 98/511/EF foretages følgende ændringer:

[1] EFT L 199 af 26.7.1997, s. 32.
[2] EFT L 268 af 3.10.1998, s. 37.
[3] EFT L 192 af 24.7.1990, s. 1.
[4] EFT L 295 af 29.10.1997, s. 23.
[5] EFT L 228 af 15.8.1998, s. 30.
[6] EFT L 73 af 12.3.1998, s. 42.
[7] KOM (1999) 537.

1) Punkt 4a erstattes af følgende:

»På grundlag af oplysningerne i bilag II anbefales de følgende »bedste gældende praksis«-takster som maksimumssamtrafiktakster i perioden efter 1. januar 2000:

»Bedste gældende praksis«-takster for samtrafik (angivet i cent, dvs. euro/100)

»Bedste gældende praksis«-samtrafiktakster for videresendelse af opkald på LOKALT niveau (dvs. ved en lokal central eller så nær en lokal central som muligt) **mellem 0,5 og 0,9 cent pr. minut (spidsbelastningsperioder)**

»Bedste gældende praksis«-samtrafiktakster for ENKELTTRANSIT-samtrafik *(storbyniveau)* **mellem 0,8 og 1,5 cent pr. minut (spidsbelastningsperioder)**

»Bedste gældende praksis«-samtrafiktakster for DOBBELTTRANSIT-samtrafik *(nationalt niveau — mere end 200 km)* **mellem 1,5 og 1,8 cent pr. minut (spidsbelastningsperioder)«**

2) Ordlyden i punkt 9 erstattes af følgende: »Denne henstilling og navnlig behovet for fortsat at offentliggøre »bedste gældende praksis«-takster samt metoden til at fastsætte taksterne tages op til revision ved udgangen af år 2000«.

3) Figur 1a i bilag II, afsnit 1, erstattes af følgende:

»Figur 1a:

Samtrafiktakster for videresendelse af opkald (1. november 1999)

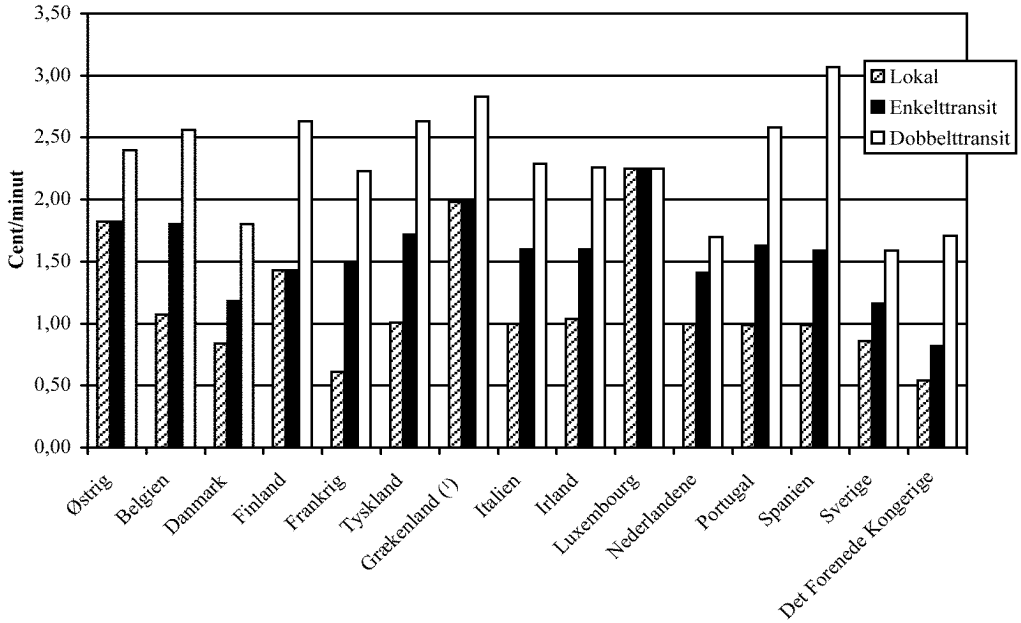

(1) Seneste takstforslag fra operatøren, som endnu ikke er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed.«

4) Tabellen i bilag II, afsnit 3, erstattes af tabellen i bilaget til nærværende henstilling.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

Tabel

Oplysninger om samtrafiktaksterne i medlemsstaterne (1. november 1999)

Samtrafiktakster pr. minut baseret på en opkaldsvarighed på 3 minutter Startværdi i cent (dvs. euro/100) pr. minut Priserne er eksklusive moms				Vekselkurs til euro	Samtrafiktakster i lokal valuta Dato for taksternes gyldighed Supplerende oplysninger
Medlemsstat	Lokal	Enkelttransit	Dobbelttransit (2)		
Østrig	1,82 (1)	1,82	2,40	13,76	Priser gældende fra jan. 1998 (ATS): — lokal = ikke oplyst — regional = 0,25 pr. min. — national = 0,33 pr. min.
Belgien	1,07	1,80	2,56	40,34	Priser gældende fra jan. 1999 (BEF): — lokal = 0,156 pr. opkald + 0,378 pr. min. — regional = 0,295 pr. opkald + 0,628 pr. min. — national = 0,418 pr. opkald + 0,894 pr. min.
Danmark (5)	0,84	1,18	1,80	7,434	Priser fastsat af den nationale tilsynsmyndighed pr. 1.10.1999 (DKK/100): — lokal = 4 pr. opkald + 4,9 pr. min. — enkelttransit = 6 pr. opkald + 6,8 pr. min. — dobbelttransit = 6 pr. opkald + 11,4 pr. min.
Finland	1,43 (1)	1,43	2,63-3,28 (3)	5,945	Priser gældende fra maj 1999 (FIM/100): — lokal = ikke oplyst — teledistrikt = 16,5 pr. opkald + 3 pr. min. — national = teledistrikt + 7,15-11 pr. min.
Frankrig	0,61	1,50	2,23	6,559	Priser gældende fra jan. 1999 (FRF/100): — lokal = 4,03 pr. min. — enkelttransit = 9,81 pr. min. — dobbelttransit (> 200 km) = 14,65 pr. min.
Tyskland (4)	1,01	1,72-2,17	2,63	1,956	Priser gældende fra jan. 1998 (DEM/100): — City = 1,97 pr. min. — Regio50 = 3,36 pr. min. — Regio200 = 4,25 pr. min. — National = 5,14 pr. min.
Grækenland (*)	1,93 (1)	1,93	2,76	329,3	Priser for mobiloperatører (GRD): — storby = 1,7 pr. opkald + 5,8 pr. min. — national = 2,4 pr. opkald + 8,3 pr. min.
Italien (7)	1,00	1,60	2,29	1 936	Priser gældende fra juli 1999 (ITL): — lokal = 19,4 pr. min. — enkelttransit = 31 pr. min. — dobbelttransit = 44,4 pr. min.

Samtrafiktakster pr. minut baseret på en opkaldsvarighed på 3 minutter Startværdi i cent (dvs. euro/100) pr. minut Priserne er eksklusive moms				Vekselkurs til euro	Samtrafiktakster i lokal valuta Dato for taksternes gyldighed Supplerende oplysninger
Medlemsstat	Lokal	Enkelttransit	Dobbelttransit (2)		
Irland	1,04	1,60	2,26	0,7876	Priser gældende fra 1.12.1998 (IEP/100): — lokal = 0,82 pr. min. — enkelttransit = 1,27 pr. min. — dobbelttransit = 1,78 pr. min.
Luxembourg	2,25 (1)	2,25	2,25	40,34	Priser gældende fra sept. 1998 (LUF): — alle niveauer: 0,335 pr. opkald. + 0,796 pr. min.
Nederlandene (6)	1,00	1,41	1,70	2,204	Priser gældende fra 1.7.1998 (NLG/100): — lokal = 1,5 pr. opkald + 1,7 pr. min. — enkelttransit = 2,1 pr. opkald + 2,4 pr. min. — dobbelttransit = 2,5 pr. opkald + 2,9 pr. min.
Portugal	0,99	1,63	2,58	200,5	Priser fastsat af ICP for 2000 (PTE): — lokal = 2 pr. opkald + 1,32 pr. min. — storby = 2 pr. opkald + 2,60 pr. min. — national = 2 pr. opkald + 4,50 pr. min.
Spanien	0,99	1,59	3,07	166,4	Priser gældende fra 1.12.1998 (ESP): — lokal = 1,65 pr. min. — enkelttransit = 2,65 pr. min. — dobbelttransit = 5,11 pr. min.
Sverige (8)	0,86-0,90	1,16-1,21	1,59-1,67	9,09-8,68	Priser gældende fra marts 1999 (SEK/100): — lokal = 4,2 pr. opkald + 6,4 pr. min. — enkeltsegment = 4,9 pr. opkald + 8,9 pr. min. — dobbeltsegment = 5,6 pr. opkald + 12,6 pr. min.
Det Forenede Kongerige	0,54	0,82	1,71	0,641	Priser gældende fra marts 1999 (GBP/100): — lokal = 0,3472 pr. min. — enkelttransit = 0,5279 pr. min. — dobbelttransit (> 200 km) = 1,098 pr. min.

Kilde: Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder.

Noter

(1) I Finland, Østrig, Grækenland og Luxembourg dækker den laveste takst samtrafik på lokalt og enkelttransitniveau. Derfor er lokaltaksten den samme som enkelttransittaksten.

(2) Dobbelttransittaksten omfatter et afstandselement for forbindelser over 200 km.

(3) I Finland gælder der for dobbelttransit et prisinterval, hvor taksten afhænger af trafikmængden.

(4) De fire afstandsrelaterede takstzoner i Tyskland svarer ikke direkte til de tre kategorier i tabellen, der er baseret på en teknisk definition. I Tyskland svarer lokalniveaukategorien til den såkaldte Cityzone, der altid omfatter flere lokalnet, dvs. også nettene i storbyer. Inden for denne Cityzone etableres der, specielt i storbyer, også enkelttransitforbindelser. Derfor hører Cityzone-forbindelser også under kategorien enkelttransit. Inden for Regio200-zonen etableres der også dobbelttransitforbindelser, og således hører Regio200-forbindelser, bortset fra nationale forbindelser, også ind under kategorien dobbelttransit.

(5) Den danske tilsynsmyndighed har fastsat nye takster gældende fra 1. oktober 1999. Imidlertid er tilsynsmyndighedens beslutning appelleret, og Teleklagenævnet ved at undersøge de nye takster. Derfor er de nye tal ikke anvendt i beregningen af »bedste gældende praksis«-taksterne for 2000. (De tidligere takster gældende fra 15. august var følgende: Lokal = 0,93 cent pr. minut, enkelttransit = 1,67 cent pr. minut, dobbelttransit = 1,91 cent pr. minut).

(6) OPTA er p.t. ved at fastlægge de endelige takster for perioden 1. juli 1998-1. juli 1999, og de foreløbige takster for perioden 1. juli 1999-1. juli 2000. Indtil disse foreløbige takster er fastlagt, skal KNP tilbyde de takster, der er nævnt i tabellen, og som er de foreløbige takster for perioden 1. juli 1998-1. juli 1999, der blev fastlagt af OPTA sidste år.

(7) Foreløbige takster, der gælder indtil den italienske tilsynsmyndighed har truffet en endelig afgørelse om taksterne.

(8) Prisintervallerne afspejler de betydelige valutakurssvingninger, der har fundet sted i Sverige, siden der i marts 1999 blev fastsat nye takster gældende indtil november 1999. »Bedste gældende praksis« er fastsat på grundlag af de laveste tal.

(*) Takster, der endnu ikke er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets afgørelse 2000/139/EF af 14. februar 2000 om beskikkelse af en tysk suppleant til og et tysk medlem af Regionsudvalget

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 47 af 19. februar 2000)

Side 27, eneste artikel, første linje:

i stedet for: »Helma Kunhn-Theis beskikkes ...«

læses: »Helma Kuhn-Theis beskikkes ...«.